

A

245
—
XT.

8

A BARÁTSÁG LÁNTZA!

1829.

RNK.TUD.ARK.(CLUF) 3.SZ. KÖNYVTÁR

KÉZ. 1306. II., 40 72 LAP.

25/4

~~25~~

158

Gálffy Pándor. alias Kelelyfi alias Jupiter
St. Iván László alias Markáskároly Mercar
Arkadi Dániel alias Borgalmator Biser Apolló
Kerecs György alias Fejer ^{mercus} ~~Bachant~~
Sz. János József alias Cabofalvi - Mács
St. Iván Mihály alias Leányosj - ~~Mercus~~ ~~Bachant~~

Barátok Leányosj

mely

az alább megirandó Barátok közt

összevözetett 1829^{dik} Eszt. Oktobr. 2^{án}

Tholosváron az Unitarium
Collegiumban.

Elöl járó beszéd

Mert akarjuk senki elibe terjesztene me-
kankot; amennyival inkább nem trélnünk a világ el-
be adni - Mert az a tré. - hanem csupa időtől-
irogatunk - Valyon nem jobb e' az elmenek ilyen jate,
kot adni, mintsem a' hunyélére alkalmatosságot ad-
gáltatni? - Baráti egyesületünknek ez mindörök-
világos képe lehet, akkor majd inkább még, mint
egyesületünknek tagjai egy mástól meszebbre távol-
mak el, valyon iffju korunknak esen jövedelaga, me-
lehet.

lehet e' idős körünk táján kedves mulatságunk társ.

gya. - Nem adjuk ezt senki kezébe, nem adjuk orvosi alá a nagy világnak, tudjuk is, hogy nem arra való a mi munkánk, hogy kritikáját ki alhassa; hanem csak magunk között, mint Darázságunk lantzskén, mit, mely műnket össze köt. -

Nagy világ! miked egyébbel szolgálunk. -

Apollóhoz

Mexságetes szépen szollos
Driadesek vere
Latona gyűltye Apollo
Szűz Diana testvére.
A ki most a Parnassuson
Hippocren forrására
Igyekszem a Pegasuson
Kérlek vándorly el arra. -
Im' bennem a borostyánnak
Aga jobban most trüggyer,
Hát a Múrák patronjának
Nem méltó jutalom ez?
Mikor Delykam a Jolából
Kérem fel esztette,
Korán nyílt borostyánjából
Férem ikerítetke.
'Köröm előtt ig' ajálta
Nagy Apollo kezébe
'mar most a burredto kála
Nyújtja seentsegit ebbe
Versereken szent vere.
Dorostyánom el hozom,
Dorostyánt atyáit fejére,
Dorostyánnal áldozom.

3
Noha fagyrol hozatvam be
Pohárba nyíllot volt ki
Ha hidegvér lesz vorsembe
Ne tud fel azott neki. -
Jertek mingajon a kiknek
Vesseli a gondotok!
Orpheus is Ilin Istenek
Segitveget adjatok.
Te Polimnia! szép hangra
Stimmold fel a nyelbomet
Erato! gyujd bennem langra
Csillámplo szent türemet,
Hogy ha meg nem tagadjatok
Söllem segitségetek
Hogy ha el nem fordítottok
Vigorgo szemeket
Füstölögni oltarátok
Soha soha nem szünnek
'rajtok a szent áldozatok
Mindörökké meg éljétek.

Matskai Károly
A 1829 9. Octobr.

Egy Bar egy maera hajloa Rova

Egy maera hajloa millen Esküden a. A többi kirágok köröa Egy pái Rovaakál- A Nap együa adja öke Az az egynek P. reggel öte kövöneni Báton kelnek, Együa ofryak meg a pormar Ede evezjeit Együa állják a fonyaszo Napnak nevük Isak egy maera itaroznak P. elnek - Ugye bá Dolgok aritgen Rova? S. egy illy Embere! - Masonofil Rikellyfi Sánd 8-3-2 1829.	

A Függetlenség

Az a mondják Pajtás, oltádon vastag a' bőre,
Tudja, mivel gyakran független ültetett
Arok Függetlenség

Rejtek: Szó.

Leí cagokbel allók az Elvöm a Rejtek
Oltáron, és ha az Rejtek a Rejtek
Az utolsó tágga, ha nyulir az Elja
Mert az Rejtek nemet hajlo munkája

Egy maera hajloa Rova

Hevernii; de együa csak iroten reherik
Paplan - Pap - lyán.

Enusi Aldorad

A Hol balvány segáranal, A le orlopot söven,
A nosabimbok mege, A balványak közepében,
Hol Cipria Olarána, A Rejtek Rejtek Rejtek,
Elezió türe lángjával, Az az Aldá, fony, vele
Ez az mege, A Rejtek Rejtek Rejtek
Oly, A Rejtek Rejtek Rejtek
Ez az mege, A Rejtek Rejtek Rejtek

Egy betületes Diak a Rejtek Rejtek Rejtek
Damat, egész betületes Rejtek Rejtek Rejtek
dig egy gunyolo szorvással ki firetit. - A Diak, a' kiki,
lomben is Rejtek Rejtek Rejtek Rejtek Rejtek
Rejtek Rejtek Rejtek Rejtek Rejtek Rejtek
hamar vissza ki a Rejtek Rejtek Rejtek Rejtek Rejtek
esse vissza hog az o Damai benn vaghat - itt az al.

Katma

6. alkalmatosság, mondja magába, feltalálta magát be-
 megja' jatosára, s károm az Ur Dámainak: Peraruk hu-
 mánus Domina Illustrissima. gratulor s többi, erre a Da-
 mák meg telnek katarajjal, a' Goff kók álomlódik va-
 la, gondolván hog a' Deákja meg tébolyodot, Humarippi,
 me! mond a' Goff, hát kiend mit gondolt az Isten kedvén,
 a' Deák erre, Nagyságos Urann ezek a' Dámák nem tud-
 nak magyarul, a' jiatkon találám őket, egész betsülettel
 közöntenek nekik, magyárok pedig diákok közöntenek, én
 nem bátorítottam többet magyarul - erre a' Dámák elpi-
 rulának a' Goff pedig orvul Deákja elméjéig. -
 Martonosi Székelyfi Sándor 8⁶⁵ die 7^a 1829

Az Ehet Philosophiaja
 Szédele ^{tegye meg} ~~gyanúsított~~ a' jelenvalonak,
 Es az elöltöt ^{reményem} ~~szólam~~ ^{ügetővén} ~~regényem~~
 Az elöttel járódosó reményemet

Az Hívsej Epitaphiuma. 8⁶⁵ die 7^a 1829.
 Martonosi Székelyfi Sándor

Mindenk felett egy fiúsággal tele
 Parált a' régi idő' éviben,
 Kik Himennnek adoztak fennjében
 E' levén kifesta peretetek' jele
 A' nap feljövevel örövendő kerek
 E' kötelezések, s le mentével
 Isak azért Lohogtak egy elmével
 Hogy adoztattak hamar végeztek

A' felid

7.
 A' felid kold borongás világánál
 Egy kert kellem lugossában ültek,
 S pereteteknek kőkorukat fűtek
 Vigadran egy esermély szép folyásánál
 Ott képzelték földi: lélek! Jutalmát -
 Egy kellem tőkből melleket adának
 E' fogadás közt egymás hív ajkának
 E' sere fevéren amak nagy hatalmát
 Egy a' por szépséggel lántraít levetni
 Késtek pereteknek óvadat kéjében,
 A' földi: létnek bájos mennyiben,
 Remélvén őket rófákat feketni -
 De ah' a' mindenható nagy hatalmával
 Meg inditá az E' hatalmait,
 Az örön a' szép hely határait
 El boritá kőes rohanásával
 Ekkor egy magos halomra perula -
 A' párok közt való fe' nyugalom,
 S. Vá' szapvan oda, o' fájdalom!
 A' párok peretete virbe, hala
 Arkosi Fejér György 8⁶⁵ die 7^a 1829

A' Let.

A' tündes Laphir relléböl a' Vartais mig Edecs
 Ellet Sziv, gyönyörűn mosallyog
 A' most dőre majd gyász szimbe borítván Párfogát
 Le tiporja büszke Pompáját.

Igy a' Let tavaszi rőrében virul az Ecs
 A' kedv öxönél dagad a' Sziv
 Edecs boldogság jászol a' hegyes mezején
 A' vész fő repített Szuferhez.

Ah de hamar bomlik meg rosva izzu a' Letur
 I, jön öbölölni a' durva Socs
 Most rézaredem szeritvén a' minapi Edecs
 Mit röz Anyán rellébe ké. reizen

Salorjahi Iváseff
 II. 86. 1829.

Epicsusi Dál.

Nem bánom mai a Virágot
 A' finum Raglaxoktól
 Kaja el, az Hívógot
 Minden Mulatógoktól,
 Epicsen Rongvát fejében,
 Duván komor Reglécében,
 Surogjon a Falatnak,
 Hol Pupa Cechoklatnak.

En a kiváncsi Ceplének
 Hódvák illatommal,
 Szolgálok a Kapri Céhnek
 Mértel vele Dimbommal,
 That ha máv bolonégombát es,
 Annel ki a Barva sehet,
 Ez a Világ ugyve sok,
 Hapnalyák az Okcsok.

Rekelly
 II. 86. 1829.

Epigramma

Bezem! a Szarad, v. koponyád közt ammi különbség;
Hogy, ha ütök, az kong; e pedig egybe kopog.

Szaratomhoz Decegvégembe ^{fejér} ~~11. 8. 1829.~~

Decegvégék Szaratom!

Mint a Jelenk Nyáidevil
Ugy rekednek Tajjaim -

E hát egy effu élet el?

Ha tul a föld barátság,

Egy áva föld barátság

Egy jobb világ, szebb élet,

Egy könnyebb pálya nyitván?

Ha csak azért születünk

E azért vagyunk Szaratom!

Hogy kin legyen Eletünk?

Igy széluntor nem látom -

Ha tul a föld barátság

Egy áva föld barátság.

Epigramma

Egy jobb világ, szebb élet,

Egy könnyebb pálya nyitván?

Ha csak azért kivágyunk

A' boldogságot, hogy mi

Legyen jól megelégedjünk?

Nem - önkéntül nem vágyunk -

Ha tul a föld barátság

Egy áva föld barátság

Egy jobb világ, szebb élet

Egy könnyebb pálya nyitván?

Ha miért vagyunk Endem;

Szinto Szaratom? - Hivz' a Gar

Boldogabb is a Szaratom!

Igy az Isten nem igaz -

Ha tul a föld barátság,

Egy áva föld barátság,

Egy jobb világ, szebb élet

Egy könnyebb pálya nyitván?

Epigramma
11. 8. 1829.

Rejtett Szó.

Niet sajnó karámnak, külon az elvője
 Sok Embert vidámit, kinak a' belvője
 Faj, de az utolsó ékeknak az ívet
 Együtt mindig, főtve, jó esekkel fízet.
 Dorso - Dor = So.

Faj, de az utolsó ékeknak az ívet.

Linamhoz, és Hatinkához.

Nietelküő Szivem ne
 Tépjétek, oh hódító
 Szépseg Leány: kérék.
 Oh oh ne kétfelűs.

Szép vagy Linam fiemermes,
 Viritt kegyes fejedelmis

Szép vagy Hatám mosolygó
 Nyájat tekintelődbe.

Nietelküő Szivem ne
 Tépjétek, oh hódító
 Szépseg Leány: kérék.
 Oh oh ne kétfelűs.

Förön büroq Szerelmem
 Irántatok Szivemnek:
 Gyöveltyei; meg-öftrám
 Hatszák lehetne Szivem

Nietel

Nietelküő Szivem ne
 Tépjétek oh hódító
 Szépseg Leány: kérék.
 Oh oh ne kétfelűs

Meg ver Szivem Linamért
 Mint irtó oh Hatinkám!

Solly hű arántatok, mint
 A Ti: barát: kérék
 Együtt iránt Szerelmim!

Nietelküő Szivem ne
 Tépjétek oh hódító
 Szépseg Leány: kérék.
 Oh oh ne kétfelűs.

Ne mehetetly oh Hatinkám
 Ne hűly meg oh irántam

Talam Linam Szivébe
 Nyugodjanak kezeim

Nietelküő Szivem ne
 Tépjétek oh hódító
 Szépseg Leány: kérék
 Oh oh ne kétfelűs.

De vagy bíró Linátskám
 Legyek tőle törábbis

Nietel

Ne neheztelgy oh Katinkám
 Szeress Linámmal együtt
 Dólgog lélek ha kívülről
 Nem távoz el Linámtól
 Dólgog lélek ha kívülről
 Hittörtetett felet Te
 Együtt kötöd Linámmal. *Matiskásig 11. 8. 829.*

A mulandó Elshur.

Elc. hát csak abban állap
 Hogy örömeiket javallap,
 De azal egy nema firt
 Amak ki csak kurtán birt?
 Meg való a' Csefusokat,
 Mint a' fegyver Irusokat.
 Mivel mindent egy arant
 A' képe Halat perbe rant
 De ugyan jó napokotis
 De öröm poharakotis
 De bemeik oh fájdalom
 Melly keves a' megalom.
 Most östomolnak nyavallyak
 Mellyek eröket jól fallyak
 Hogy észéek enyhüljen
 A' beteg gyengüljen

Majd

Majd meg fofelap egy kedvesét
 Ki örömeik' mindenestől
 Az Halálnak prédául
 Witte, s febrink egy ujul.
 Most lefektetted lefektetted
 Azal, ki még te kegyedet,
 Isak kevesse irzette,
 Mert az Halal el vette. -

Allyenok legyen jöllehet
 De a' vesztelty-meg lehet.
 De én megis Iruttzóra
 Vigan élek magamra.
 Szerint, hogy a' nema Simak
 Adot kel adnom, nem firmak.
 Kemeim, mert egy szép var
 Jóbb Jokkal engem is var
Ször 11. 8. 829.

El vála'somkor.

Dirim! tölle a' vas végén
 El Zárhatlya Testemet;
 De hív szivem, és a' lelkeket
 Nem, míg Sirba nem temet. -

Le'cellyfyn 11. 8. 829.

A Székely Aratás

Sárga Halárok öveit teljes Duzamerőket,
 Mellyek a barmat cepper arannyal fessze mutatják,
 A munkába cserény Miverek csoporsba rohamak
 Seilles Pallakon borgar Polokar emelven —
 Es önneltek batárkövet kiki. Kemre bofsárván,
 Edes Urunk, mi Arzánk! Segedelmer! rajta Legények!
 Szandikoknak barmat keret adnak; v. földre bajolva,
 Bármáson frissen kedük kedgetni a Duzár —
 A Szerevők egy márt Desentaratára ki hívják,
 Az öregek beálltak a régi időnek orait —
 A nyájar Gyanták Gyönyörű Dalotára fohadnak,
 A bangor Fürjek, magokót buraiba letörvén,
 Brutyolnak; v. apró fiokot Kedgetni tanítják —
 A fargár Darlot süsün kéki bálambak
 Régyellőv Nyöstvények előt burrekölva kerülnek;
 És a negy márt Dor emekes kedük orrok kegyével
 # A felenk szynulnak sikólnak az Afekonyok; ev a
 # A gortan Sebano reker; Afemellye Zugái; *A Székely*

A munkát meheknek Duzára a Legények
 A Szerevők Gyemekes nap öröme mekik
 Székely nagy Sebbel nyomába csziny a Duzafonak —
 S. míg így rajtok a Duz felvőbb Gradivra igyekeznek;
 Már rövidebb árnyékok Dölnek a fák serejénél —
 Már a Finok Kérőrrágn Dölőre diének
 S. a Handáron lapu Serejseit bajja tanyára —
 Jönnek az Afekonyok; magokót tartelve Afprokhal
 Mellyek tisztelen fuznykával se barmak
 Ekkor Kévekből aszrak Kérőrenek az Affjak,
 Melly körül a Miverek magokót tartóra le bajják
 És a ki talab érker eszre fábófa Halámal
 Most jor isznak a bűv forrásoknak neki Dölve
 S. fuzwa Bajfokokról Ajakkal iszik a neeüv;
 Majd kerünek Deli fuzvá almor alumi;
 Et felutór Kévek burre anyekák Dölőre
 Egy fél ora seik; v. a gondor Farda kiálja
 Talpra barmat; Lillám kerokar Polokar Legények!
 S. más ismét keretek buraiból markokar bajtán
 It a ferge Ferek Gyűjt or a Duzára Halagyal
 Öff magyar Dorak ingerlik ebbel a Halakápe
 Mellyeket a Hegedűs a fuzvó Honora fuznak
D. Szanger

Az enyésző Róza.

Elhunyt nyáján mosollyal

Róza bimbó kebele

Mellette egy bájos fű.

Itten efféle nevelé

Nemor vándorokba burkoló

De' halvány tekintetű

Az utamán járatorott

Lyányt firaiba keltetű -

Ne fű Lyánka - így mulnak el

Oh fin' arató, bájai,

Igy a remek jédei, szemek

Hodolatos lángjai,

Igy rák fin ajkának

Vigori mosollyal

Igy a nyektar és sókóknak

És harmatozás -

Ne fű Lyánka - így mulnak el

Minden, a kái kád lemi

Offobaság stíjst fűni

Mivől nem lehet lemi

Prékely 1889.

A kis Gyermek, és az Anyja

Egy kis Gyermek a kertbe járkaiban és anyjával,
Látja egyszer miként bunak el a gyenge Pujkaszak, Anyját,
nak egyetlenegy kurrantására a lapuk alá - Des ed,
nyam. és anyam, lád és anyam, kiált a Gyermek-
Miert bunak azon kis Pujkaszak a Durjába - Oh
és Fijam! felel az Anya - nem látz amott egy nagy
madarat repülni; az ezen gyenge ártatlanokat el fektet
ragadozni, ha el nem rejtik magokat elölle; - De lá,
so be fű fogadók csak egyetlen kovára Anyját,
nak, már mind el fektet a fűdél elöl - Vajha kis
ilyen engedelmű lemi az en fűs intőimnek, be bű,
dog, be mint lemi sok veselkedőtől mellek read fe,
nyegelőrenek

Lékelly 1889.

Dutsuzás Lékellytől

Menyek azon Nemavágba

Hol nem hallok Darátzot

Hol hallok barmoniába,

Vedamon Kengeri szollot.

Menyek már most nálad néllit;

At vor ug, deca minket

Arde

Hog, it, én so elválni
 Fájlalnok mü Sebünket
 Dal, sor, ugyan már igaz
 Kassa lak reményével
 Hogy engemet Barátomtól
 Póha se láthatok el?
 Kik egymással nem szerek
 Sajó, mióta dalapóssal
 Adunak? de hogy már márként
 Nem lehet továbbunk kell.
 A' tizenötödik nap van
 Neked engem tiszta ad
 Iten áljon meg Barátom!
 Már meggyed Iten borrad!

Marskásit Karóly 1838

Telet Matskásit
 Iten borrad! szerez hatásk
 Homod felé jó barát!

S. en

S. Engem ite hagyj, hív karokkal
 Nem ölelgete többé át
 De a Barátság' Sugár
 Itt vanak emlékembe
 Mellyket a' hívás' Szemei
 Lovellének Szivembe
 S. Engem; a' még mást egy hívás
 - Hízelkedő Sapodár Lány'
 Emlékei gyötrenék
 - Itak ezek életemek.

Majd mikor vissza tért horrauk
 Mikor fel-jött Egünkre
 Mikor be-jutendefsz teged
 Reg' ohajtott Szivünkbe
 Ekkor kettőre is szert
 Mellyket a Barátság'
 Hájainak vegyülése
 Mikor egy ite hús se tagi -

De digis, ha édes egymás
 Barátot a' viszont ládás

Iten

Isten hozza! az Eg rád.
Viggyázzon - Isten hozza! -

Szekelyfy 1829 16^a Striz.

Linám eltávozása.

Mely pusztá s tordos Glakánknak
Hajdon kedves környike!
Mint Linám itt, vidékünknek
Kedves bájoló ike,
Eltávozál, áldott Lélek
Kedvesed környékéből
El virrad az esztét szívet
Cited égő kebléből. -
Hát már csak azon árnyék kép
Liggen elég szivemnek
Melyet az alom jateki
Szűnnet elő festenek
Ghiába kapok utanna
Fut föllem, s csak bosszúraingat,
Szavam nem nyert feleletet
Isak busítottó vidékangat.
Forron futkótsontyainon
A szerelem ösztöne
Taj! mint eget, bátsak többet
Napról napra az nőne.

Mennyek

Mennyek Minerva'hoz, ő tud
Isert, hogy meg ne emésztsem
A durva teny, s szivemnek
Megne égje egérszen.
Mennyek kedves barátomhoz
Ki Pallás ölebe ül.
Mí Linámot felejtetve
Majd új öltözködöt szül
Matskái Karolyfy

Boldog, kit idemex
Ötsei sok nemes
Virtussal nagyra tették,
Boldog, kit Elei
Sok keresmenygyei
Arany körbe fektették
De boldogabb fiata, s
Kisheny körében
Só Atya, hű Verező, hű Barát
Öleltenek át. -

Szekelyfy Sándor.

Gunyolodas Szekelyfyre.

Mint miért fogadnod ok! te
Ragodi keske mintmiert
Heg nem fogad göhervát
Dacchusznak elganyolmi
Mint miért fogadni mintmiert

Vatam

Votam kívánsi kétsé
 Midőn Linám góhí volt. -
 Nintsi mié fogadni Mihé
 Fog nem kúnd kézed be
 Ragatós viaszerű mézzel. -
 Mihézt votam midőn Mih
 Let volt kéges Linátskaim.

Nintsi mié fogadni oh. Lány
 Fog nem tekint Legényre
 Nintsi mié fogadni Lányka
 Fog nem fogol szeretni.
 Linám tudom fogatta
 Fog nem tekint Legényre,
 Fogatta szíj Katának
 Fog nem fog ő szeretni;
 Mégis szeretni gahotta
 Kaptam. teám tekintve
 Mégis szerelme ig for.
 Ifju miézt fogadniál
 Hiába Amos elleni;
 Tudod hogy a te véred
 Ádózik Istenednek. -

Ifju vagok Darátom!
 Hát olyat miézt fogattak
 A mit bajoson áll meg
 Kinek keves kivébe
 Ez for türeppen Amos. -

Matthias Karolyffy

Az öregeske vadászának
 Nem sül el a puskaja
 A hűlt virü Poétának
 Nem alfel a Múzája. -
 Matthias Karolyffy

Sóna

Az ifju Szerelme

Mig még Anyám életének ordorosa
 Mig jádro Társaim: is Terveimnek
 Körében letem örömei Cécemnek
 Chroma Dalogváig Sugarozod. -

De hogy Reblem Dirimnek a Dorosa
 Ragatya Hormányát ^{hő} Szerelmek
 Vépész csak ő Teppantya. Cécemnek
 Nem néz ^{lő} el ^{lő} az Arlózod.!

Kivem mai, a Dulo Habak között
 A Döve, sáime Kivbe ütközöd;
 Midőn egy képi kivébb kaját látom -
 Maradj! maradj! se kímélj Hitelem
 Nem kellek többé, csak e kegytelen
 Örvényből egy óra kiránsa Darátom

C. C. Kellő

Sonett.
A Mussa.

Enis m'ün töltö Darakim körében,
Ellen, vidor pályáimra indulék.
Akkor keseglető gyönyörűsége
Még csak kis Mussam virító ~~hátában~~;

De ah' már mióta és töreben
Csem lép Rosszálomnak elmelek
Lorgalmam, s vidorságom eltelék
Nem engedvén ő répet talárok keblében.

Azóta náttam immár nem mulathat
A Dologság csak nőnek kínaim.
S kaggatták ~~Reven~~ Dulo' tángjaim.

A Te hatalmas erőd tán még megvidíthat
Mussam! hat meg tervén néked tipeg
Új áldást s Rosszalmól búsdat veszek

Fejér Könyvem 93. g. 6. sz.
829

Mesék

Az Ország uttyán lévő Előfa.

Hiszen senki panaszla' az Ország uttyán a ültetett előfa
egy a' közelebbi Városból ki repült, s most enyhe venni
vea' szállott Skarkanak az ő boldogtalan állapotját, és
ugymond: sokakat a' bágyadt utasok körül enyhe árnyam,
maléfelek, másokat a' Vészekben oltalmazok a' boru vízfőn,
tagjágai ellen, s mégis az id' el-minő porság nem oltalmaz,
fő nemeltyek nevetet bőrebe metéven, törekednek néhány-
Eckig magoknak halhatatlanságot keresni; mások por-
vermekkel hogy vidorságom bé mutskolhassék, s mégis
kénytelen vagyok id' együvöl a' napnak vízfőntagságait
mindem Rám nélkül kiállani, s b' b'ar találkoznak egy
könyörülő az emberek körül, ki megunt Esetem től meg-
főstana. 'Ne Zugotój' e fáradtak Enyhe.' mert az Em-
berk körös éppan úgy vagyok, hogy a' Jók leg-
többet szenvednek, és társaroga a Skarka, s az.
Találék több repüle -

Az anglizált Kamár.

Egész kiséggel megadta magát a' vágyott farku
Matró a rajta lovagolni akaró Urdinak, és miután
már rajta volna a' helyke Urja akarta mindenkép
nagy jutulást kifizetni, egész göggel fekte lábait, és
vad katrajjal öltözközt a' már ki-fáradt, és most pri-
vatisi ábraklást bocsátatott angol Paripának,
hogy ő már a Paripák sorába emelkedett volna. melyre
azt felelte gúnyoló hangon a Paripa: alacson. nemte
emelkedtél sorunkba, hanem uram alacsonitotta lekor
Zad magát -

Egyen így vagyjon a nagy ember a' kicsin Hivatalat,
nem a hivatal lépek naggya, hanem az ember erepeke,
Dik le-hozza - -

Fejér György 9. 829

Egy Virághoz egy Jfiu.

Szönyörű Virághoz! Oh mely kedves Eremény Juttya őz,
ve Szív em minden Jajérát, midőn Szemeimmel imitt
amott triválálván, var áte hallom a Komolyaság,
László

ba vegyedik Lászlóam Szavazatya és bámulva álmal,
Ródom a' Természet kebléből néha ajándékozott Vidorát,
gon. Dixony kedves Virághoz! Te völdél salám méga,
Zoris kedvesem emlékezni, a'rit a'bus magam, Ura a' mel,
le rommál el magolást, és néma készenléseben kívánnak
kedves avagy bocsátatott Napjaid nál' óráit tölteni. Jégűet
mondom salám meg exetis nyaj a' sam ölel, de én ok mely
tisztán érzéssel nézéllel Jégűet, a'ri mely andalodásom u,
sánis nélem édes körműbőseget nyujtál, és viszáta emléke,
sejél egy gyönyörű vidékre, a' melyen díszes Jajérán néha
napján illy állapotomban éppen Jésvirede salálam, a'ri mely
szerentsem vala, sorozó nyajad égyűt Jé salálam a' ban mu,
latván magunkat, gyarvon tanulván, és egy más kedves ő,
teljesseint a'rit természet hajlandóságunknál Sebeft Jézt
meg olam, a'ritől mondok meg a'rit, midőn Szonyari
Pondor vótromolal, Jémmel körműbőseget nyujtem, és sal
lász a' a'ritis vótromolal bótromolal Jézteltem magamat-
v. kedves Virághoz beseft Jésvire! holly illy lippen sorozó
vélem tselettel, legy exetis szerentsem. Jé püdig gyö,
nyörű Virághoz, a'riben viszáta gyönyörűségem salálam
jóvel hűvönözrelek meg, hogy Elie mindegy virítson, és
legy

legy névres mindenek előtt, mint előttem. A' szép tá-
ves, riváli a virgonte Legényfiúval. Laborfalvi.

Darátimhoz

Igyunk bizony Darátim!
 Hisz kerületünkben
 Örökbe csak buvulva
 Mi havron van Eleinkben?
 Tawarim csapot Csányka
 Sebret seggel alája
 Honn Hójjagost beleje
 Hat Dor aren seremket
 Ezt Isen, hogy ne éppitük?
^{Amam} Honn ha buvulok ^{Amam} Honn
^{Amam} Honn ha rántolalak ^{Amam} Honn
 El mindenkor hasznos a Dor.
 Ugyis röviden Ele
 Megis ^{Amam} helyes bevezéllyel
 Sokáig mért bevezéllyem.

A Dor Skivünk Vidáya-
 Igunk bizony Darátim!
 Ki tudja, Dallyon holnap
 Hátunké? vagy halatunk
 Gégénk elpevéli.

Bekegyi Pandor 17de Novemb.

Bacshuhoz

Danwoz Zu. hiteg van
 Didereg eblembé Amor
 Fakjaja hez fűrészel
 Olaszosa hisz Szivemmel
 Egyben kegyes Cinamét
 Is Dor borov Gyau
 Nehogy Szivembe burgo
 Olajja ri alucjon
 A kedves Amornomnak
 Honn kináimnak éle
 S hódító kellemés
 Honn hódoló Szivemnek
 Heirő Szem fűrészel.

Hawrak Károly 17de Novemb.
 20 Decembis meg holt.

É. beteg Gyökör.

Ís Angam' elegyide már valahára idejűt keserű éreppé,
 gán köze, mivel belőm többé nem fenvedhet a főt kive,
 rít, ingemid egységen el alélt, in pedig kétféle vagyok
 meg halni, hogy sem magamot többé így gyötörni, meg te,
 ve a gonosz Anya Germeke kívánságát, s örömmel sapap,
 tala háfnátul.

É ki mind végig egy tárgyat foglalatlanul ni kére,
 len valyon nem a kis Germeke állapotára vani kárhatalom?

É. egyköt. Barátok

Nagy örömmel kezdé egy tapasztalatlan ifjú, vider, s vala
 hára többé jörendővel kétségtelei pályáját, s csak ha
 mar sok barátokat vala perentvise perentvise felmutatva,
 lyas ereménye. De a barátság lánta gyakori erőfeszíté
 meg ölté végre ereményt, nyavalyját kéresek ostromolni
 maris el gyengült lefektet- kapja azonban a tudósítást az stija,
 nak hajó-törés által fenvedett veszteléseiről-mit szellete,
 nel ekkor Barátok az egyet orvosi szerdet képsit, a ma
 tik vigasztallja stija veszteléseiről való kemorasságában
 közt se, főt ki nevetik, s a világ elv pártatlanok kiál,
 szorak, így kintulmítul arany kiegészít iguó stija kiegészít
 lyat valasztani. Oh vajha így nem volna ez gyakorta a mai
 Barátok köztis.

Férfi György
 1838.

Matkási Halálakor.

Erősen valát hát Tiszt,
 Nagy Apolló hogy a neku jelentve volt
 Léngt vidd a Ditsőség után

É ki Dajkaja fel íkesítve neku
 Éjéltott egy kőfővel

Hogy viseltys gondeját Ifjenségu neku
 Mert utába vápa a Jor.

Ragadván töltünk az at világba
 Vagy talám a nagy Jupiter

Ístien tartván ellenre nagy menykövöt
 Vékert bűntette nagyon.

Hogy, Apollóhoz vezérre stlyamodott.
 Barátim. Stijunk mert ime

É hatalmas Ifjensé közt hark támadott

É ha a hatalmas Jupiter

Vissza nem fordítja harag-menykövöt

Mellyek már néznek mi reánk

É fellel Jeregetek tagjai leföld

Virjunkt hogy társunk ekesett
 S át tört egy életét se járható úton.
 S. kirják a kegyes Jupitert
 Hogy töltünk fordítsa harag: ménykoreid

Matskási Halálakör. DuFongas
 Fejér, 7^a Márc. 1820.

El sünül innen hű Darádunk?
 Matskási! el? oda lil?
 Soha többé segíd nem látni?
 Sohasem? elenyészél?

El-ohajjalom se enyészél?
 Ados most vala velünk?
 Oh se már sead semmi vé kisérel-
 Exert budony febelünk-

Darán: pályán! szent körében,
 Már segíd meg= nem telünk,
 Melt vagy álsír gyász: éjféliben-
 Exert-exert sör felünk!!

Laborfalvi Székely 17^a Márc.
 1820.

Ar. Császár-márvolatokhoz.

Almodiok Szüer, s. tü gyenge határtalan ajku
 Némbered, hogy ha midőn képsittemi ardot ararvan.
 Rejtet, s. árnyakok nem tudva csabodva válodit-
 Exert regyeter arert, hogy felljül mullya szememter
 A leg pompásabb est, s. hajnal gyenge pirángtis
 Hogyha találmányod nem rejki: el extet, elöllünd-
 Ek formatokot, is ha talam másolni aranya
 Maslo, fedre talallya az el Artr gyenge vonásit-

Utámarasta Horatius 11^a Odájának Szorgalmata Péter

Szüng= meg, Leuconoe, kérdni, s. ki tudhattya: mi véget ad
 Istent; sem Babylon szami ne rettentse: olly igen:
 S. hogy jobban, mi jövendőbe lezzen, tudjai el: állani:
 s. vagy tramos Telet erj, vagy pedig ext erd egyedül tospan,
 Melly tajtekaival, már ven a Tenger: öllök vízet:
 S. borral tele kartsodot ürtöd; s. durta uő alatt
 Eld: el hofszoru reményed: szalad immaris irigy üdölk
 Mig szollér: ne borsásd hasztalanul mai napod, s. kisért
 Diver a holnap: későre jöve kitesz oraiban.

De kőszintő vend. C. Rédeyffy Sándor.
 Most leppen leg-előbb kőszintőbe elledet
 Hogy majd oktatván, in itélselem okod har.

25^a Feb. 1820.
 L. Császár 11^a 25^a Feb. 1820.

Eredeti Mesék.

1.) Thyskampusz és Aristobolusz

Thyskampusz és Aristobolusz Salome Succes
sora, nem égyezhetének, melyik legyen el-
ső, s. melyikd szalljon fejére a Sidoniéps
Koronája - Pompejusz hívák Dironak; el-
jött a nagy vezér s. vallyon ki lett az első, s.
az ország feje? A Rómái néps.

Igen gyakran lejj a Diron a mi felett
perlekedünk, s. szeretne ha többet nem fejtünk.

2.) Cicero orája.

Egy tanuló mihelyben röz meg vizsgálata-
kor Ciceronak Catilina ellen szót menyő-
veit majmola' egy ifju ásitoxo Censurai elő-
"Exeket Cicero értelemnyebben, s. nagyobb, türel-
ada volt elé" így szót egy halgatói közkül
"De biz a Sínatub is nagyobb elevenséggel
halgatta" felele az érdeklét, "Igaz, így szolla, s.
be a Tanító, mert a kár, melyet ő el fordí-
tott s. a hadron a mely innét követekezett
mind a két felt inkább érdeklétte.

Értelemnyebben tárgy szivüvöre hat, de mi-
dön se a kár se a hadron nem tárgyor ben
minder akkor fedezérés a felindulás, ásitás a
más sorsán való sokaján, s. ha tam Rómájel
is nagyognak szemeinkbe, bizonyoson az una-
lom tsegjei azok.

3.) et Rakur.

3.) et Rakur.
et Rakur Sínatörőgot, s. a harát olalmáro
Társaságba tiszteget kért, s. midön ezt kérdőnek
"Ugyan mi köthetne élte vedre delmentési
vel is harát olalmarásához, holott se fiöz
se se egyebéd benne", ezt mondá "a harászere-
tet" de ezt felelér, "Bizony bajoson lel kel-
lyet valamely tífraérzés azon szivbe, melybe
még anyai szeretet lints" ezt mondák s. a Rakur
elutasítatott, "de a leg alább edzesbe jutha-
tott volna, ezt mondá reptibe, hogy az üllő
nagy Dátján, s. több hatalmas atyámfiai
is vagynak", mondá s. szeretett "örök öfve gyűjtőni
harája, s. hara piai ellen. -

4.) Julius Caesar, és Augustus

J. Caesar el ragadá Róma szabadságát fennyen
szorta parantolatit, s. képz engedelmeséggel
fogadtattat, teljesítetle, el hívé magát, s. Ro-
ma Dictatorának nevére, s. már ezeken ra-
gadtat fegyvert a szabadság el nyomója el-
len, Augustus is ezt tselerve, de egész élete
be nagy szimmutatással erősíté, hogy ő Ro-
mának nem arava feje, de nem Dictato-
ra, s. holrig Rómái Imperator maradt.

Melly sokan tsimálnak többet a nevére-
ből, mint magából a dologból, s. midön a kár
sziműség fenn helyen ill, s. uralkodik, akkor
az igar szollo meg buril. -

5.) et Senegera

40. 5.) et szénégető

"Éj be szurkos, szennyes vagy," így szólta egy
bírószén, az Egesőhöz, "Ég, felel ez, de te szén
miesztél el."

Ugyan nem sok nevelőnek lehetne ezt felelni.

6.) et őreg: visla és kopó.

"É bizony nem igazság gardántsol, így szólta egy
őreg visla a kopóhoz, a kölyök visla, arról mely
roppant tselerben is kötelezőségét még fenyítést is
nának kap, s. mi őregem meg őregedet szól,
gák, ha leg kisebbet hibáztatsz is, mindigart
korbátsot kapsz, "hadd el, mond arböltsebb ko
pó, "Éj, hár nem tudod, hogy a törelesetektől
pontosságot szoktak várni."

7.) et öregenybűzke

Pögsön hányta magát egy társaságba egy ügyész
aromba, egy a többel közül tudatos egy öregeny-le
gény ügyvédöt ügygyűgyű de gardag mintripa
lisa skamiara, meg humnyáskodva ajállyá mos
magát immint bűzke Prokátorunk, de ezt a
felelőser nyeri, "nem olyan öregenykell, hi bűz
ke is legyen egyetértésmind, mert ezéről reveset
szoktak tartani, s. nem ok nélkül."

8.) et szakát és Kupa.

Egy faluról városra szegődött Kupa Udállor
va Kérdőre a szakátstól, mi lenne az oka, hogy
a kisaffonytóha a konyhafelédem fordul,
"mit gondolsz te ottba felel a szakát, hogy jönné
egy Dáma

egy Dáma a konyhára, hídzem itt patyolat
kere, s. vízfira röntöffe, el motkosodni, velli
ja el romlaniét "Éj, "ahá! extem, felel a Kupa,
most tudom tehát, miért nem láttam tota
vízfira jó gard'affzornyt."

Leányosfi 25 febr. 1830.

Ar Ufelen felveiala
Lánc az ablakba alva
Egy Gyangai, a finnyúje
Elly, vup vóka vóvóvóje
Elly, a Venus (Galvány) sija
Vem vóka vóka, mint az buraia
Elly, meg orozni fogka
Ene, ajramtolt kalodot
Kár meg a rék kavavója?
Pörrege illenem Kaja
Kér Amosüle Res Pittaját
Elly, meg lóttérvem-szaján
Elly, szöröjödöt monhatom
Elly, a Gondolarem
Elly, ar övön egy jarna
A kei övön de övön

Leányosfi 1830

A' test vérs író Jupiterhez.

Nagy Jupiter véreseimet
 Hamis Jörény meg-e'tte!
 Tudom, hogy mostan engemet
 Meg sántatolász-e'tte -
 Ha meg sántatolász engemet,
 Nagy Jupiter-e'tte -
 Dízugsz enis Jörényemet
 Meglovom, hogy meg-e'tte
 Ugy de Jústám igen gyenge,
 Mellyel lóni nézzenek -
 Jám hogy vizes helys' fetreng?
 Így hát lóni meg-e'xünöl -
 Ha ez így lenne nem bánnai.
 Ugyi hamis Jörényem,
 Mert te orvostán meg fel-hánnai
 Károsxoris veresemem?
 De kió-d-el, hogy meg-e'pusztátal,
 Ha mérték sötétzör, minthogy már
 Engemet is a furek a Dal,
 Leus bottya nagyon var -

De se Leus jobb Pusztás vagg
 Ló meg hát a Jörényem!
 Vagy nálombin bérbe vagg;
 Mert igen gyenge rényem -

Hogy a' Januskau felt nem áll
 Sorxosz nolo azra
 De fell áll, ha a' hátra szál
 Egy kis botnar a' for -

1.) A' Magyar Nemes *La borzalos Jörényem*

Dúszdelredve emlík Pesten az utolsó orvág gyűlé, kor a' Nemesség,
 hogy a' Magnas ok mind arxal levéllyel rendelt orvág gyűlé, kor,
 hogy ő'd Magyar Nemesek; minst mit bámulni ezenn Urain fel:
 szóllal egy a' többet röxül, most jutott, s. jushatott leg. könnyel,
 ten csebbe ő Nagyagdnar, h' a' szara oszlopai -
 Öömett se hagyund egy svedet néha pangundból, getadhu
 orvósok hapsund a' dom dívöség ből, mellyet a' nálundmál póp,
 ber érdemellet, s. sáivesen kért ad und a' nagyornad, s. s. s.
 hozzand se etesadgyenel, pedig or a' teretor x. r. d. s. ad dig p.
 kor tartani, mig há'knöl sem benne. -

2.) A' mostani Dömlés
 Egy Ur fura, mig éke be se hely volt, mindennap beérind a' rére,
 házarba, éndémnye meglapocalt, mindazonáltal póp pórásat
 mofe

Rekellyfihor

Elly vigen, - Süny meg magados gyötörni
 Az el- illantott idő dunnaságán,
 Elszalad az már, soha vissza sem jö
 Rajta ne busulj.

A jövőnőre fel- emelni vették
 Tanyolát, mi keszve erután tiot, s. meg
 Erjára vagy nem lehetetlen által-
 Lami, - ne busulj.

Nincs jelen semmi, ha vanis davis az,
 A mi el nem tölt nemis edzett el
 Rajta hat busulni haszontalan, sőt
 Szöngyi bohóság.

Nincs jelenlété - tiot a jövőnőre.
 El- repült a múlt, el-örökre, ne hat
 Szűk rögtön eltűnőre önmagát eld at,
 s. hagyj fel a busul.

Egy kis Hasadashor

Nem banom az Egységes
 Nőre a Csillagok
 Halmozon a Földtérrel
 Bányász arany halmozon
 A Chéronai üregnél
 Aldozd a pogány nép

A ra

A napot kéjével emel
 Mellyen Plutóhoz lelelép
 De en érem is hasadashor
 Hol a soraság rögtön
 Létrával láthatóan egy más
 s. szemünk örege rögtön
 Egygyírdel sem tsevelnem fel
 Nem vagy olyan rapa
 Hiszem azolot itt mind fel
 Találom egy rummába.
 Itt a Csillagok Csillagát
 Pusztá szemmel nézhetem
 Itt látom a Napot magát
 Melly elszűk életem.
 Etem olvasom szemtől
 Olvashatom halálom,
 Amadott terintetéből
 Az utat fel- találom
 Vagy az Eden önméne -
 Ha regyes terintetet,
 Vagy a Föld gyövelméne,
 Ha rám mégis szemet vet.
 Advoz legy kedves Hasadashor.
 Sorral levelek mini a
 Melly hajdon Páramus: a más
 Szerező falan vala

Edler

Alldar egész életembe,
 Fel-írtad Kronikámba,
 Fel-írtad Segyő könyvembe,
 Fel Biographiámba. - Leányosy 18. Máj. 1830.

Massaf. családára Ötlety. f. h. r.

Bámulk Barátom? könnyeket hullani
 Látván szememből, én, a ki több nyire
 Ellindég nevetni szoktam, a könny
 Zápora cseppeit hullatam most. -
 Elhunyt Barátunk sírja felett, tudom,
 Sirtál te is - sírsz - s. sírni örökre fogszak.
 Tudom sebed gyógyíthatatlanság,
 É a leken. élted egész körébe. -
 É bánt, é sujtól, engem - is, édesem!
 É fog busítani, síromig engemet. -
 S. hát még, midőn edzembe ötlék
 É, a mi marja felette szívem. -
 Hogy társadogtál, egygyike csak, midőn
 Már az Thalál mély álma nyoma szemét,
 Akkor levék, s. az ő Thalála
 Lón egyedül oka, hogy a lemelek;
 Mellyebben ezem, vedztemet ekkor én,
 És boldogabbnak vallom a Magzatos,
 Melly anyja bus Thalála által
 Fő a világra ezér kinok közé. -

Leányosy 18. Máj. 1830.

Sándor napjára
 Napról, jün, s Barátom
 Név-imezzé bört bört
 Elég a híres Tokajból
 Hogy a gondot el időni
 Tanuljunk életünktől,
 Rezsenné mint Poeta
 Tulente kantsót be-hajtok
 É én kedves Barátom
 Tartós egészséget
 Vgyis. Tulente symphajok
 Völt régi költőinknek
 Kiknek külön kívánság
 És bört tiszteletből
 Éhözni hív szívem bört
 Fejér 18. Máj. 1830.

Ugyan Jupiter, Sándor Neve híresekre.
 Hiáló Muxsam viráttal,
 Midőn Jupiter Sándor
 Maistoris bört élys élys szornal,
 Ekkor te is ször dallal
 Hiáló Muxsam viráttal -

Leányosy

Danold! Sándorunk élt élt!
 Számod idődig, se nem edet-
 kedveket - Egészégedet -
 Ne dultya soha versélt -
 És tiálos Kuzsa élt élt -

Laborfalvi 18. Már. 1830.

A' Pipa.

Nem hajlót. Lixám Szavára
 Ki ártot moni a Pipára
 En' szent lángtól hervult
 Ha Pipaim mellet ül.
 Mert midon a Pipa: olár!
 Füstje a' levegőbe jár;
 Ezembe jut, most hogy ill
 Adzni - tiáta szível! -

Leány 18. Már. 1830.

Agneshez

Hogy szép Agnes! meg látalul
 Mindjárt kékbe káralul -
 S már nemis feljuthat,
 Seged szivem szerezte -

Szép

Szép vagy? avagy, Szép Agnesem -
 Oh légy hát az én kedvesem;
 Mert én seged szerezte
 Oh sorozor emlegette -
 Nemis vagy? avagy Agnesem -
 Lehet hát az én kedvesem
 Mitör igen szerezte,
 S Elmemből ki se veszte.

De jóid vagy szép Agnesem -
 Exert - exert segy kedvesem
 Mert így inrált szerezte,
 Inrált első feljűlt -
 Ha nem vonod meg kedvedet
 Stöllem, szép Agnes, segedet
 Így meg inrált szerezte
 S soha első feljűlt -

Erredeti Mesek Laborfalvi 18. Már. 1830.

1) A Tök

A Tök kalapot kért Jupiter től a Naps here
 ellen, meg is adá a joltvő tija, s. amár az
 olta felezt oly sok kalap tököt! -
 2. Egy kutya

2.) Egy kutya

Egy kutya nap-estig ugatá az elmenőket,
s midőn okát tudakozták, azt felelé: "elhunka
nélkül nem tudok lenni."

Ak a menyelőknek munkájuk a más ragalmazása.

3.) A szép köntös ereje.

Egy Festő kedvesfe mejjképét mutata meg,
Barátainak, de rengyos köntösbe volt pótol
va a leg gyönyörűbb alak, s. Barátai már a
második rá tekintést sajnálák, megypinél:
va vivé haza oly kevés, belset talált képet, és,
török, arannyal festé be a falokat, bíbor pa-
lástos terite rá, s. Barátai nem győztek eléggé
bámulni, dítsérek most, előbb úgybe se vett
szemét, száját, deli testét, s. elmosolyodék
rá a Festő, s. ezt mondá: "Imé mely varáz ereje
van a triffra köntösnek."

4.) A Perlitre és Palamb.

A Perlitre tudálkóva mutata a mellette szar-
nyas Palambnak, mint harapdassa egy ku-
vasz apró hajtott követ, "Nem tudta, bukkolá viffa
a Palamb, mert emberek közt lakik."

Ellis szokorabb dolog? mint a vett sérelmet viffa
tromfolni vagy leg alább viffa tromfolni akarni.

5.) A Babuk és Sárgarigo.

A búdos-banka meg gárdagóvva triffra agynémü
be akart alumi, mellyet látván a Sárga rigo így
pityöröle hozzá, szomzód, ily tsunya testel szép
agját be piszkolná, azért triffatitja meg előbb
magát s. az után peritogyt triffra agyba.

Itjába

Itjába tsinosgattjuk testünket, ha telrünk
bűnbe fetreng. mert a rut belső a szép rülföt
is be mótskollja."

6.) A Pudli és Romondor.

Egy Pudli felette tsaholván némely Urfiakra,
"Dologtalanúságoként feddem," így szolla az okát
tudakozó Romondornak, "Te is úgy teszel, Pajtás,
felele ez mint azon Papok a kőr feddik hal-
gatókat a vétekért, s. jpd magok nyakig ufz,
nar beme."

7.) Egy Attya és fia.

Egy Fia kerte Attyát, hogy ötet rüldené a szép
mesterségek és tudományok tanulására, mely
re az Attya, "Fiam a szép tudományok mel-
lett a mai világba éhel halsz még, jobb leffz
Tanulj valami szembény vedzést, s. még Ur le-
szel."

8.) Hét Légy.

Egy templomi Légy tavasz kezdetén nagyon
szigorúan eldegelt, mellyhez be reynülvén egy
más Légy a melegről "Ellis nyomorgasszid?
egy szolla hozzá, jere, ki a melegre tsahon
lehetz." Kedves Dátycan köszönöm jo Tanulso
dot, de hidd meg sokkal kedvesebb nérem az
élet bár mely nyomorúságos legyen is, itt
az Ur házába mint az istentelen világba
lenne a leg vigabb." felele ez rája, "Haddel
öwém, mondar előbbem, mert tudom hogy ez a
nagy szimlett Burzgodág tsah palástja azon
istentelen

szemtelen tolvajiságnak, melyszerint szeretted
az Urnak ottaról élödni. -

Néktek legyen e monda élödi szolgálata
Urnak.

9.) A Jegenyefej és Körvefa.

Düzkén állott a Jegenyefej egy Uradag
anglus izlésű kertjébe, s hangabokrokna
kiabálta a több fákat. "Szép I. magot vagy
monda a Körvefa. teed a fentebb Levegő
hajzába jödd, de ugyan mennyi gyümöl-
tsöt teraszol estendőnként?" Ahá! mire nem
tanám gyümölcshozással szép természetem
fele a szép szálfa, hiszem meg csapástól
hallottam, hogy a szép természetűtől részen
ségeden jó gyümölcstől nem kell várni. -

10.) A Tűz-szito-fa.

Egy tűz-szito-fa büszkén kopátsolta egynem
akardó áthajait, s sürgette az éjéde "Szánd.
ugy látom el felejtetted hogy tűz-szitam kö-
zönségeden a leg vékonyabb fát szoríták in-
laptam, - ezt süllogé hozzá egy hamudás
na kőszülő Dáttya. -

Excutor! Cahortator. Urnak, bémé
törjék a fejemet. -

Lednyosij. 18 Apr 8. 20.

Panasz Amor ellen Venushez.

Venus! nagy Istennasszony!

Panasz adok be Amor

Ellen, serujtsd meg őt az

Alnok-ravasz-talárdot. -

Ri oly igen talárdotul

Dantik velem, s szivemmel.

Ri birtokát szivemmel

Exerfelés osztja, -

Agyadzt midőn tudódom,

Nyilat reám lövelli

Es el rabollja szivem. -

Mihelyt szemembe ötlök

Szép-teste-szája-arcza,

s. szeme Roxálimnak egybe

Roxáli birja szivem. -

Pepit-rám kacdirva pillant

s. fel düllye keblem ezzel. -

Ha láthatom Lindamot

Rosit-Pepit felejtve

Egyedül ötet szeretnem. -

Egyebet kaczag szemembe

eseter, s. hűségtelemé

Jedzen ez, a többihez. -

János s. szilid

Jambor s. szelid Susánna
 Őt t. p. elem - betűlőrn
 De végre a Daráttság
 Szeretetre válik itt s. -
 Therés befeje nyájad.
 Aniko szegény, de ügyes.
 Szép Liza s. kedvel engem.
 Sol öltözik Mathilda,
 Es Szisza köntösökbe.
 József s. jó kedvű Klári,
 Rózsa s. Kati s. Juliska.
 Biri kedves énekevel,
 Máriko muzikával,
 s. Sántával hódít engem.
 s. Ezeket mid' on ditsérem,
 Mindannyisok nyilat lö
 Reblembe Amor Urja,
 s. Hát emy ki közt kúséggel
 Isak egy isant ki lenne?
 Vallyon ki is lehetne?
 Eként imé bolondot
 Űzött belőllem Amor
 s. Jo Wénis! illik e ez?
 Kérlek pengyisd meg őtet
 Erette a Csálárdot. -

Léányosfy
 1830.

Darátimhoz.

Pétsejűt együnk Darátim,
 s. Jo Dor igyunk rája,
 Ez esik jól a Magyarok.
 Nem kell a fűszerekkel,
 Es többféle biróga
 Szereket izeditó
 Etel Magyar nyomornak.
 A Marha sült, ha viros
 Többet meg is eszszes
 Mint minden kedése
 s. Csenegeje a Szakátónak.
 Pétsejűt együnk Darátim
 s. Jo Dor igyunk rája,
 Mit érnek a Liquörök,
 Szilvorum, Rozsli,
 Rávé, s. ki tudgya meg mi
 Jo Dor ha nints elöttünk.
 Ezeket tsak appetituz
 s. Pyomor javítani isszák;
 De nállam a jo marha
 Pétsejűhez appetituz
 Mindég szorod jó lenni.
 Pyomor-javító, sem kell
 Nekem, supán jo Dor kell
 Nem ellenet

Alma

Kérem, édesem az éjtel
 Mely mit ismét elmond
 S az édes szíved mit mível
 Kívánság minden nyomban.
 Itt egy csod' alig várt
 Elmondhat felkeltem
 Most allok a szíved körül
 Gondolom a korra mentem
 Meg, s a szíved körül
 Édes oránom elzárul
~~Elzárul a szíved körül~~
 Kívánság minden nyomban
 Meg fogam a szíved
 Édes meg a szíved
 É. a szíved - hán az omba
 Kívánság minden nyomban
 É. fel ezre, tads elmond
 S az édes szíved körül

Leányos Alma
 15. Apr. 890

Darásimhor

Együnk igunk Barasim
 Kőröd élesünkben uggis
 Emel egyib kaxxon mint
 Elünk ha irgadunkis
 Ha war xromadunkis
 Elkelgel napunkis
 Jobb hár ha irgon élyül
 Kécsül élesünkben
 É. az elénkbe mit kőröd
 Vigadva nyugat-álat
 Darasim hár Barasim.
 Együnk igunk, irgadunk

Leányos 22. Apr.
 Epigramma Egy Darasim hár Barasim 800.

Most egy efforagat hár melin leker Agneta
 Kér meg hár melin dáronegiz a pata fejen.

Leányos 22. Apr.
 800.

Más ember éle csak baj,
 És kin a mi szenvedés.
 As-krant - vet és kapál a
 Krantvető, a mi majdég
 Szorgalma bős gyümölcsöt
 Szarvak körötte meg szűk.
 Mivelgeti szőlőjét
 Erdendőt át a gondos
 Szőlőmivel serényen,
 A mi ifjút a Dorát meg.
 I. Akármint is edínállyon
 Más ember abba nékünk
 Itafélek vagyón, ha mi tál
 Ezünk. I. iszunk vigadva.
 Noha hát legyünk vigor - most
 Mint boldogabb a földön
 Mint a ki vigor élhet.
 Mint boldogabb a földön.
 Mint mi vagyunk Dorátlan.

Mentés

Dorgálk Dorátom engem,
 Hogy eltem csupán az
 Lovasba töltem.
 De csak próbál te is meg
 A kátha hűlt, s. a jó bor
 Be jól jó a gyomornak,

Tudom,

Tudom, hogy asztalodról
 Rántot - Krugot le hányra
 Pecsényét teszel rája,
 I. Gyomor kénő liquorral
 Teli pohárt palatkot.
 Dorgálk, hogy én sokatokat
 Szerezlek hasamra,
 Ittadd el, te is ha tudnád
 Mennyit meg és a jó has
 Isak költenél rája.
 Dorgálk, hogy én nap-estig
 Jól fel dem öltözöm csak
 Ezem - s. iszom - s. kenyérel
 Hálokaputba tünynék.
 De miért? lehet vigadni
 Lehet jól emmi s. imya
 Hálokaputba is; máj
 Ettikor Rozáliához
 Megyer fel öltözöm szép
 Röntöste, most ez is jó.
 Dorgálk, hogy én a mámost
 Ki sem alpom a fejemből,
 s. meg kajulok vidontag.
 Ne bán.

Ne lánd nagyon szerentséd
 az a kinek fejébe
 örökölt a mámor, hűd-él.
 mert más világi gondok
 atyát nem háborítják.
 Ne kedgy Bar átem engem
 azért, hogy emi s. imya
 szeretem, ne fedgy meg este!
 Mert itt a földön az a
 Boldog, ki vígvan élhet.
 Nem a komolykodó Bölts.

Leányos ifj. 22. apr. 1830.
 A Tarók-könyvéhez. Satyra.

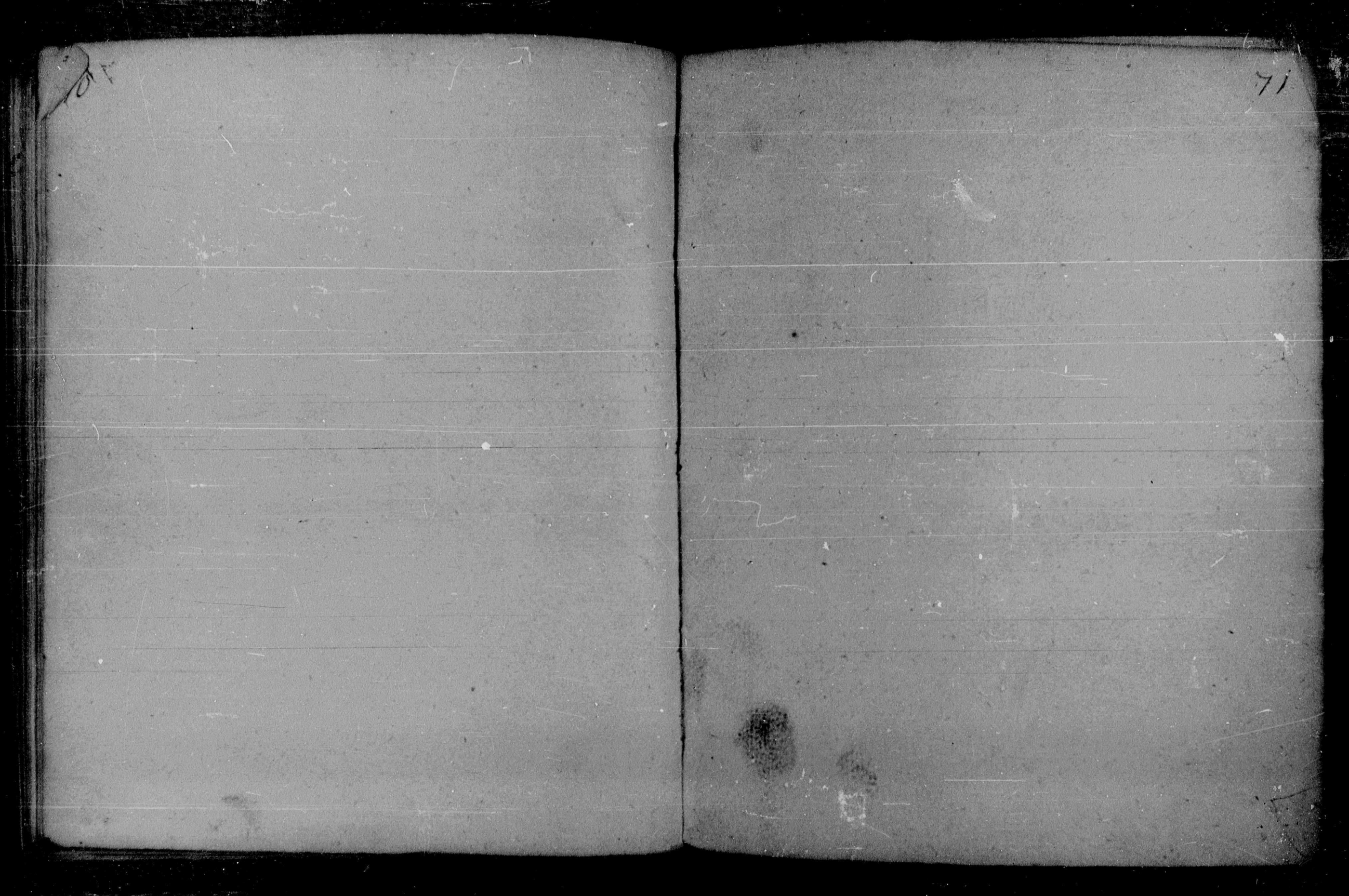
Idvarelek Tarók-könyvem,
 S. dívő Nagy verselem,
 Hi mihellint unalom jó nem
 Te idét töltöttem velem;
 En is töltöttem.
 Először példájának
 Tartom, mint egykor tegevet
 Egy húsvét Bibliának.
 Töröknek minden kama
 Kinesu minden kama
 Minden király, minden Dama,
 Sőt minden Nema
 Először a tanúságot,
 Példára életünk,

Esmerek a Világot,
 S. elni tanult bejündes.
 A Schiz mindenre Jaja,
 Nagy Ue, minden meg tehet;
 S. így a gazdagság ereje
 Példájára lehet.
 Erdemre kikit nek nagyon,
 Gyáron, a leggyávnál
 S. Erdemelenek nagyon,
 Mégis első helyen áll.
 A húron egy szót teszen
 Az ártatlanság, jószág.
 Erdem-besűti igazság.
 Mind az egy alatt kerek
 Elsőre emeltek lemmi,
 De volna az igazság,
 De hú első szót nem.
 Mert így szót a világ.
 Az illos szerentes magat,
 Teszi az egy kama Bagat
 Elni, kelt nem véle.
 Külömben kikit or e.
 A kivel egy kint, meg eren
 Három kivel mégis mer
 Profalm, is Skartot veszen
 A kivel, kivel, kivel, nem nyer.
 A kivel, kivel, kivel, kivel
 Kís vagy nagy kosság,
 Kik a kivel, kivel, kivel,
 A kivel, kivel, kivel, kivel
 A kivel, kivel, kivel, kivel
 Ha kivel, kivel, kivel, kivel

[illegible]

Léányosy 1830. 22° apr.
1830. Április

Baranom Halalin Buwong's.

Végvár

Im' már öpve dragom Lantovtárk fűve Danam
 Durva uggan Fimya's Rem elő, nallam berr, asol,
 Oltas bér nem blylot ekremi, se az legi Paraszag
 Tifua arannyasat Vamat futatva kööngye.
 Nem lisanult Etigol kelleper, magor ifju Inavlat
 Vasalan berei kohlak; má' iálke igye évründ
 Oltos kiv Gader elő edes csupa Betalirigbol a)
 Elt. Okéltlyffy Cándor.

a) A hamis betáviragbol keltő táncosok
 Lőrök fűre

Sarcandö Törvények

A ki a Sarcasagba nem jelenik meg a Japieröl nems Ca
 gdelme büntetvén - - - - - 2 D.

1. Hüvely. 2. Egy aranyraad sircandöfárol. Jók helyi jót varoz
 3. Költő. 4. Koko miska 14.